

Diskussionsafsnit fra eksamensopgaven ”Industrialiseringen af dyr”

Grises præferencer

Ifølge Singer har dyr altså præferencer, spørgsmålet er så, hvad det er, de foretrækker. Hvis man kigger på grises naturlige adfærd, kan man se, hvad det er, grise foretrækker at gøre i naturen. Hvis de forhold de bliver budt i industrien stemmer overens med grisens naturlige adfærd, vil grisen altså foretrække de forhold den er i, og derved blive behandlet etisk korrekt.

I naturen lever grise i mindre flokke på omkring 5 individer. En flok grise bor i et territorium, de mindste territorier kan være ned til 500.000 m²,¹ hver gris har altså minimum 100.000 m² plads i naturen. Det er væsentlig mere end den plads grise har i både den konventionelle og det økologiske svineproduktion. Grisene bruger dog meget af den plads, de har i naturen til at fouragere, hvilket ikke er nødvendigt hos svineproducenterne, da grisene bliver fodret med tilstrækkelig føde. Grisene har altså ikke brug for hele 100.000 m² stykket, men de vil med sikkerhed foretrække større arealer, end dem de har.

Grise er aktive og meget nysgerrige dyr, de får de meste af deres tid til at gå med at ”rode”². Når en gris roder, betyder det, at den går rundt og graver i jorden med næsen. Det er vigtigt er grisen er aktiveret, så de ikke keder sig og slås. Heldigvis kan grisene udøve denne adfærd i svineproduktionen, da det er et krav at der er halm eller andet bundlag i grisestalden. Når det bliver for varmt har grise ikke energi til at rode, så foretrækker de at slappe af og blive afkølet. Grise kan ikke svede ligesom mennesker, og er derfor nød til at bruge alternative metoder til afkøling. Den måde grise foretrækker at blive afkølet på, er ved at tage et mudderbad³. Mudderbadning kan kun lade sig gøre i sommerperioden for de økologiske grise, da de går udenfor. Om vinteren er det koldere og grisene har ikke brug for afkøling og lider derfor ikke overlast i stalden om vinteren. De konventionelle grise har derimod intet krav om udendørsarealer og kan således ikke tage mudderbad om sommeren. De har altså ingen måde at køle sig ned på, når de har det varmt, hvilket må være yderst ubehageligt for grisen, som nok ville foretrække ikke at have det for varmt.

Fikseringen af de konventionelle søer er højst unaturligt, i naturen foretrækker søer nemlig at bygge en rede ved at grave et hul og fylde det op med plantemateriale⁴. En rede er blød og varm og giver pattegrise mulighed for at gemme sig, mens intet af dette er muligt i den fikserende boks. Det er stressende for soen, at den ikke er i disse naturlige rammer, men den kan bare ikke gøre noget, da den ikke kan bevæge sig. Den fikserede so er altså meget generet af denne behandling. Pattegrise får deres haler kuperet uden bedøvelse. Under klipningen plejer grisene at skrig af smerte, så grisene viser tydeligt, at de lider under denne behandling og ville foretrække, hvis de ikke fik deres haler kuperet.

Nu ved vi, hvad grise foretrækker, og det viser tydeligt, at grise ikke foretrækker meget af det, de bliver budt i det konventionelle landbrug, grisene lider og føler ubehag, og bliver således ikke behandlet etisk korrekt. Det ser bedre ud for de økologiske grise, disse grise har næsten alle deres behov dækket, og alle grise, der fik et valg, ville foretrække, at være en økologisk gris. De økologiske grise bliver altså behandlet etisk korrekt, og når vi køber svinekød, er det også den rigtige etiske handling at købe det økologiske.

---

¹ (filmcentralen, 2014)

² (dyrenesbeskyttelse, 2014)

³ (dyrenesbeskyttelse, 2014)

⁴ (dyrenesbeskyttelse, 2014)

Objektivisering af dyr

Når man køber kød i dagligvarebutikker, køber man ikke en hel gris, eller noget, der overhovedet ligner en gris. Når kødet er pakket, gør producenterne faktisk alt for at, man ikke skal tænke på kødet som dyr, det er også derfor, man aldrig ser billeder af grise på svinekød. Dette er en del af objektiviseringen af dyr, man ændrer dyret fra "nogen" til bare at være "noget"⁵. Tankerne bag objektivisering af dyr, er præcis de samme som tankerne bag radikal ondskab, et begreb beskrevet af Hannah Arendt.

Figur 1: Pakket svinekød⁶

Hannah Arendt beskriver radikal ondskab som en metode til trinvis at nedbryde mennesker, til menneskeheden er væk⁷. Dette var, hvad der fandt sted i Kz-lejrene under 2. verdenskrig⁸. Under denne proces blev jøderne umenneskeliggjort. Resultaterne af dette var at normale mennesker, der normalt ikke var onde, kunne være med til at gøre forfærdelige ting mod jøderne, da man ikke havde nogen etiske forpligtelser over for dem. Når mennesker skulle nedbrydes blev alle juridiske rettigheder først fjernet fra den udvalgte gruppe. Herefter sørgede man for at den udvalgte gruppe i længere blev set som en moralsk person, man havde altså ingen etiske forpligtelse over for disse mennesker længere. Til sidst fjerner man alt individualitet fra personerne, så de ikke længere er personer, men bare en gruppe marionetter.

Det er næsten det samme, der sker med dyrene i dag. Dyr har ingen juridiske rettigheder, og mange filosoffer gennem tiderne har argumenteret for, at man ikke har etiske forpligtelse over for dyr, blandt andet René Descartes, som sammenlignede dyr med avancerede maskiner. Det sidste skridt, er at fjerne alt individualitet fra dyrene, som objektiviseringen af dyr sørger for. Grise i svineproduktionen har ikke navne, men kendetegnes med numre, og de moderne intetsigende kødpakninger sørger for, at forbrugere heller ikke ser på grise som individer. Alt dette gør det nemmere for forbrugere at købe kød fra konventionelle grise. Man tænker ikke på, at de er blevet behandlet uetisk, hvis man ikke tænker på dyret, når man spiser kødet. Når forbrugerene glemmer, at de spiser et dyr, så spiser de ikke længere et etisk subjekt, da kød ikke kan føle smerte og ikke har præferencer.

---

⁵ (Grillo, 2013)

⁶ (danishcrown, 2014)

⁷ (Pahuus, 1960)

⁸ (Pahuus, 1960)